

Begroeting van paus Franciscus bij zijn bezoek aan Irak door aartsbisschop dr. Yousif Thomas Mirkis

Welkom in onze harten nog voordat u een voet hebt gezet in het heilige land Irak waar de helft van de boeken van het Oude Testament is geschreven. Deze en vele andere teksten zijn voor miljoenen mensen heilig. Voordat u bij ons komt maakt u al indruk door uw innemende glimlach en bijzondere eenvoud bij de mensen die op uw zegen en gebeden wachten.

Welkom om uw evangelische moed om in Irak te komen zoals Christus toen Hij Jeruzalem betrad. Hij kwam niet op een wit paard zoals keizers, en ook niet, zoals de groten van onze dagen, in gepantserde limousines. Jezus verscheen op een ezel, een middenklasse auto voor die tijd, zoals uw 'Lada'.

U betreedt ons land zonder angst voor de Covid-epidemie. Daarom zal ons volk u hartelijk ontvangen, omdat u gestalte geeft aan de twintig jaar oude droom van uw voorganger, paus Johannes Paulus II. Hij wilde aan het begin van het derde millennium een pelgrimage maken naar het huis van Abraham, de vader van alle gelovigen, in de provincie Nasiriya (Ur).

Welkom, Franciscus, een weloverwogen gekozen naam: u bent de eerste paus met deze naam. De heilige Franciscus, de arme van Assisi, die de zelfverloochening liefhad en ons er acht eeuwen geleden al aan herinnerde dat de ware rijkdom niet zit in geld of maatschappelijke status. Zijn vader Bernardone, een rijke textielhandelaar, achtervolgde zijn zoon Franciscus in verbijstering tot in het huis van de bisschop. Daar trok Franciscus zijn kleren uit en gaf ze terug aan zijn vader. De bisschop sloeg zijn mantel om hem heen, het kleed van de moederkerk.

Welkom Heilige Vader, die kiest voor de armen, die corruptie binnen en buiten de kerk afwijst en zich uitspreekt tegen de globalisering van de onverschilligheid over de migratiegolven, die het gevolg zijn van de armoede veroorzaakt door Europees en Amerikaans kolonialisme in alle continenten: Afrika en Azië, in ons land en in het bijzonder in onze verwoeste regio.

Welkom aan u, die goede smaak geeft aan het geloofsleven, zonder onderscheid tussen onze godsdiensten, richtingen en rituelen. U hebt ons eraan herinnerd dat we 'allen broeders zijn' omdat God de Vader van allen is en dat de aarde ons gemeenschappelijke huis, een gave van de Schepper, is. U herinnert ons eraan dat allen die zich inzetten voor maatschappelijke rechtvaardigheid en werken aan een rechtvaardige en solidaire wereld, niet vermoeid zullen raken.

Welkom in onze streken, Franciscus, om hen te bemoedigen die strijden tegen de cultuur van haast en tempo. Wij geloven met u dat de kwaliteit van een samenleving valt af te lezen aan de manier waarop mensen met gebrek, die niets anders hebben dan armoede, worden behandeld.

Welkom in de gekwelde Kerk van Irak, die tweederde van haar mensen verloor door emigratie, toen zij zich over de wereld verspreidden. U hebt ons opgeroepen rechtvaardig te handelen en de armen tegen allerlei vormen van sociale en economische uitsluiting en ongelijkheid te beschermen. Vormen, die onverdraaglijk zijn en de kreten van onze jeugd tot in de hemel laten opklinken. U pleit voor bemoeienis met de politiek, dat een kerk die nu in de schaduw van de rijken en machtigen leeft, niet langer de stem van haar profeten het zwijgen oplegt, maar de pijn van de levende Christus verkondigt.

Welkom aan u, die probeerde de kerk te hervormen en begon uw pauselijke missie te realiseren. U maakte zich los van paleizen met goud en rode schoenen. U hebt eens gezegd dat Carnaval voorbij

is voor hen die u als een vorst probeerden te kleden. U wilt niet langer de koninklijke titels 'Uwe heiligheid', 'Opperste paus', 'Heilige Vader', maar gewoon 'Paus', 'Bisschop van Rome' en 'Dienaar van de dienaren van God'.

Welkom, Franciscus, in de Kerk die roepingen nodig heeft voor de altaardienst door gehuwde en ongehuwde priesters, monniken en monialen. En waarom ook niet vrouwelijke diakens die geroepen zijn tot de diensten en sacramenten?

Welkom bij een lijdend volk. U hebt de betekenis van het lijden sinds de eerste dag van uw wijding in 2013 hooggeschat, want pijn ontstaat vaak door stilte en niet spreken of door te discussiëren over bijzaken, met als gevolg dat velen verloren zijn geraakt. We hebben geen fatwa's nodig, maar des te meer het mededogen van God. Dit zei u tegen journalisten in het vliegtuig op de terugweg van Brazilië: 'Wie ben ik om over hen te oordelen? ...'. U bent op zoek naar ontwikkelde, gelovige mensen die begrijpen en besluiten wat bij hen hoort, als familie en als individuen, met respect voor de ander en voor hun ziel en lichaam.

Welkom zijn uw krachtige schreden naar hervorming van het kerkelijke instituut en uw initiatief om de kerk van allerlei lasten te ontdoen en haar uit te nodigen zich te wortelen op alle continenten om allen van advies te dienen, 'zodat het leven voor hen overvloediger wordt' (Johannes 10:10). Wat zou het goed zijn als de lokale kerken meer speelruimte krijgen om beslissingen te nemen over zaken die hen aangaan. Daarin kan de Synode (zoals de Raad van Bisschoppen) in een gemeenschappelijke geest van betekenis zijn, zoals door het Tweede Vaticaans Concilie is bedoeld.

Welkom, Franciscus, in dit deel van de geglobaliseerde wereld. Wij zijn door de globalisering gekoloniseerd en hebben uw woorden broodnodig. Zij herinneren ons aan een andere globalisering, die Jezus Christus bracht over het vaderschap van de Goddelijke Barmhartigheid, en die werd gepraktiseerd door Franciscus van Assisi. Een globalisering van verdraagzaamheid, liefde voor de armen, mededogen, vreugde, dienstbaarheid, gerechtigheid op grond van eerbied voor religieuze verschillen, versterking van de relaties tussen de godsdiensten en een uitgesproken afwijzing van iedere vorm van nationalistische, sektarische en religieuze geslotenheid van denken die ons ongeluk in deze samenlevingen veroorzaakte en iedereen kwaad heeft gedaan.

Dat God u zegene, Franciscus, en dat de eerbiedwaardige Heilige Franciscus van Assisi u nog meer moed geeft. Dit bid ik u toe, zoals u mij hebt gevraagd bij mijn laatste bezoek aan het Vaticaan met de Chaldeeuwse bisschoppen (op 6 oktober 2017). U zei tegen mij, toen ik u begroette: 'Ik heb uw gebed nodig!'. Ik kreeg tranen in mijn ogen en herinnerde me wat de Amerikaanse Wall Street Journal over u schreef: 'Eindelijk hebben we een paus' (uitgave 25-12-2014).

Kirkuk, 7 februari 2021